

Een algemeen zicht van enkele paviljoenen met in het midden de kapel.

Omer Vilain over de tijd van toen

Militair Hospitaal

Dit jaar is het 80 jaar geleden dat het militair hospitaal in gebruik werd genomen. Het nieuwe hospitaal aan de uiterste oostgrens van Oostende had een oppervlakte van 5,82 ha en verving het tijdelijke hospitaal dat in de kazerne was ingericht.

Vroeger was het militair hospitaal binnen de stadsmuren gevestigd, eerst in de Weststraat (1829), later in de Aartshertoginnestraat nr. 1 om dan te verhuizen naar het Haze-gras.

Tenslotte begon men in 1908 aan de bouw van een groots hospitaal net over de grens met Bredene. Nog maar pas was het hospitaal in gebruik genomen, of de oorlog barstte in 1914 los. Eerst werden de vele Belgische soldaten er verpleegd, maar al gauw werd het

hospitaal door de Duitse bezetter opgeëist.

Het Militair Hospitaal heeft veel te lijden gehad onder de oorlog. Door de beschietingen en vele ontploffingen in de nabijheid van de haven, was het krijgsgasthuis na de oorlog onbruikbaar geworden. Het duurde tot 1926 vooraleer het weer helemaal gerenoveerd was.

In 1930 kreeg het Hospitaal een andere naam: „Hospitaal Bataljonvechtsheer Charles-Aimé De Beer”, naar de in juli 1918 voor Oostkerke gesneuvelde krijgshoofd.

Gebouw met een rijk verleden

Met de nieuwe bezetting in 1940, besloten de Duitsers het militair hospitaal, dat intussen het „Militair Instituut voor

Zeekuren” was geworden, niet als hospitaal te gebruiken - omdat het te dicht bij de haven lag - maar als grote opslagplaats voor allerlei materialen.

In 1944 richtten de Engelsen er weer een militair hospitaal in, waar aan Canadezen, Engelsen en Polen de vereiste medische zorgen werden toegevend. In 1946 tenslotte werd het hospitaalkomplex weer aan het Belgische leger overgedragen.

De grote onbekende

Het Militair Hospitaal, voor veel Oostendenaars een grote onbekende, omvat een hoofdgebouw met zeven paviljoenen, de technische installaties (operatiezalen, radiografie-afdeling, wasserij, enz), een duinenkompleks voor Thalassotherapie en een kapel waarin

vooral een aantal glasramen met de voorstelling van Sint-Maarten en Sint-Sebastiaan opvallen. Het volledige complex, dat nog in perfecte staat verkeert, is verder omgeven door een mooi verzorgde tuin.

Momenteel staat het Militair Hospitaal op de lijst van de te verkopen militaire gebouwen. Hopelijk komt er niets in de plaats dat de duinen nog méér zal verwoesten en vindt men tegen 1994, datum van de sluiting van het hospitaal, een verantwoorde oplossing voor de zeker nog bruikbare gebouwen, zij het nu voor medische, sociale of kulturele doeleinden. Eén ding staat vast: zulke unieke gebouwen als het Militair Hospitaal mogen niet verloren gaan.

Omer Vilain